

OPSCHRIFT

Vergadering van: 20 oktober 2015

Nummer: 2015_MC_00407

Onderwerp:

Controle op geluidshinder bij horeca en evenementen. - Karlijn Deene

Raadslid(-leden):

Karlijn Deene - N-VA

Bevoegd:

Tine Heyse

OMSCHRIJVING VAN DE VRAAG

Toelichting:

.

Vraag:

1) Op 1 augustus 2012 startte de Dienst Milieutoezicht met het project 'doorlichting van de horecasector in het kader van de nieuwe Vlaamse geluidsnormen'. Dit project liep verder in 2013 en 2014 tot midden 2015. In antwoord op mijn schriftelijke vraag (Sv 259) zei u dat het eindrapport klaar zou zijn tegen september 2015.

De aanleiding voor het project was de vaststelling dat geluidsklachten als hindertype al enkele jaren in de top 3 van de meest voorkomende klachten terug te vinden zijn én de nieuwe Vlaamse geluidswetgeving die vanaf 1 januari 2013 van kracht is.

Het doel van het project was de horecasector informeren, sensibiliseren en in orde stellen m.b.t. de nieuwe geluidswetgeving, zodanig dat er een mentaliteitswijziging komt bij de horeca-uitbaters t.a.v. hinder en dat de geluidsoverlast voor buurtbewoners afneemt.

Wat zijn de voornaamste conclusies uit dit eindrapport?

Is het doel, de horecasector in orde stellen m.b.t. de nieuwe geluidswetgeving, bereikt?
Heeft dit project invloed gehad op de aanpak door de dienst milieutoezicht? Graag wat toelichting.

2) In het antwoord op dezelfde vraag verklaarde u dat burgers die geluidsoverlast ondervinden buiten de kantooruren, met hun klacht terecht kunnen bij de politie. De politie komt echter slechts

‘auditieve vaststellingen’ doen, het uitvoeren van geluidsmetingen wordt enkel uitgevoerd door de bevoegde ambtenaars van de dienst Toezicht Wonen, Bouwen en Milieu. De politie kan naar aanleiding van meldingen van hinder wel “verzoeken tot geluidsmetingen” overmaken aan de dienst, waarna de dienst beslist om al dan niet gevolg aan te geven tijdens hun maandelijkse controlerende.

Mag ik hieruit besluiten dat de politie niet beschikt over een toestel om het geluidsniveau te meten? Hoe wordt dan in de praktijk vastgesteld dat de toegestane geluidsniveaus overschreden worden?

Komt het er in feite niet op neer dat meldingen van geluidsoverlast bij eenmalige evenementen én buiten de kantooruren bijna zinloos zijn?

3) In 2014 werden, als we de Gentse Feesten buiten beschouwing laten, slechts 5 plaatsbezoeken gedaan om evenementen steekproefsgewijs te controleren. Nochtans leidden die 5 plaatsbezoeken tot 2 PV’s, dus een “succesratio” van 40 procent.

Zou het niet zinvol zijn om meer werk te maken van spontane controles bij evenementen?

4) Tijdens de Gentse Feesten wordt er sinds 2 jaar gewerkt met administratieve controles. Hierbij wordt niet ter plaatse gegaan, maar worden gegevens gecontroleerd op de computer. Dit met behulp van meet- en registreertoestellen die op het plein worden geïnstalleerd en die hun data automatisch doorsturen naar een server.

Is het niet zinvol om standaard met dergelijke administratieve controles te werken bij evenementen?

ANTWOORD

22 oktober 2015

De reorganisatie naar één Dienst Toezicht Wonen, Bouwen en Milieu in het kader van het project Gent Plus heeft het project wat vertraagd. Daardoor zal het eindrapport met cijfers en conclusies pas beschikbaar zijn vanaf half november.

Vooruitlopend op de conclusies uit het eindrapport kan er zeker gesteld worden dat de horecasector succesvol gesensibiliseerd en geïnformeerd werd.

We focusten ons op cafés die overlast veroorzaken alsook op de cafés die luidere geluidsniveaus dan 85 dB $L_{Aeq, 15 \text{ min}}$ willen/mogen spelen (cat. 2 & 3). In deze cafés deden we telkens een plaats bezoek. De andere cafés (cat. 1) kregen de informatie aan de hand van een brochure en een behoorlijk aandeel kreeg zelfs nog telefonisch uitleg.

Waar bij aanvang van het project uit de enquête bleek dat de nieuwe wetgeving helemaal niet (goed) gekend was, kunnen we dankzij onze mondelinge en schriftelijke uitleg, onze brochure, onze infosessies, ... stellen dat bij het einde van het project meer en meer uitbaters goed op de hoogte zijn van de wetgeving. Dit blijkt ook uit het feit dat er regelmatig vragen komen voor

afwijkingen op de geluidsnormen - binnen een wettelijke voorziene uitzonderingsmogelijkheid - én uit het feit dat de (ingediende) meldingen en vergunning in orde zijn.

Het is zeer moeilijk te evalueren of de geluidsnormen nu werkelijk beter toegepast en nageleefd worden dan vroeger. Er zijn hier twee redenen voor. Tijdens het project deden we minder controles omdat we de uitbaters de kans en de tijd wouden geven zich in orde te stellen. Nu we opnieuw regelmatig controles uitvoeren, zijn onze cijfers van vaststellingen van overtredingen nog moeilijk te vergelijken met de cijfers van voor het in voege treden van de nieuwe wetgeving.

We zien op het eerste gezicht alvast dat er minder problemen zijn dan vroeger in de cat.2- en 3-café's. Deze café's moeten – als flankerende maatregel – ofwel zelf continu meten (cat. 3-café's moeten zelfs meten én registreren) ofwel werken met een begrenzer. Daarenboven kunnen we controles uitvoeren van 30 seconden.

Dit is anders bij cat. 1-café's. Cat. 1-café's zijn niet ingedeeld. Zij zijn niet meldings- of vergunningsplichtig en we kunnen geen flankerende maatregelen opleggen. In deze café's kunnen enkel metingen plaatsvinden over 15 minuten, wat in de praktijk niet haalbaar is. Controleurs kunnen niet ongezien 15 minuten in een café meten. In de praktijk is het dus enkel mogelijk om te controleren of de omgevingsnormen worden gerespecteerd. Dat betekent meten bij de klager zelf binnenshuis. Dat neemt niet alleen meer tijd in beslag, er moet ook meer op afspraak worden gewerkt, wat maakt dat er (op dezelfde tijd) minder controles kan uitgevoerd worden dan vroeger.

Het project heeft wel degelijk invloed gehad op de manier van werken van de dienst Milieutoezicht (nieuwe Dienst Toezicht Wonen, Bouwen en Milieu).

Café's waarvan hinder gemeld wordt, worden nu eerst gecontacteerd en geïnformeerd. Wij stellen hen een indicatieve meting voor, zodat ze een indicatie krijgen van hoe luid ze mogen spelen zonder hinder voor de burens te veroorzaken.

Ook nieuwe café's die geïnteresseerd zijn om een melding in te dienen of vergunning aan te vragen, bieden wij de mogelijkheid aan om eerst een indicatieve meting te laten uitvoeren. Verder is er een nauwere samenwerking ontstaan tussen de Milieudienst waar de vergunningen afgeleverd worden, de politie, de horecacoach en onze dienst. We informeren elkaar beter om zo tot meer gerichte oplossingen te komen als er hinder is door elektronisch versterkte muziek.

Vraag 2

Het klopt inderdaad dat de politie NIET over een toestel beschikt om het geluidsniveau te meten. Dit is omdat er in Gent voor gekozen is om de politie niet op te leiden tot lokaal Vlarem-toezichthouder. De politie werkt dus in principe niet op de specifieke milieuwetgeving omwille van de expertise die dat vraagt. Enkel de afdeling Milieutoezicht van de Dienst Toezicht beschikt over bevoegde (milieu)toezichthouders.

Als de politie opgeroepen wordt kunnen zij op straat of bij de klagers proces verbaal opmaken voor nachtlawaai. Dat is auditief vast te stellen.

Voor evenementen kunnen zij dat inderdaad in de meeste gevallen niet (op nachtlawaai) als er een uitzondering is toegestaan op de geluidsnormen omdat de omgevingsnormen daarbij niet meer gelden. De organisator moet dan echter wel zijn muziektoelating kunnen voorleggen. En gezien deze dan door de wetgeving verplicht wordt om zelf te meten en/of te registreren, kan de politie controleren of het gespeelde geluidsniveau beantwoordt aan de toelating. Zo kunnen zij de organisator aanspreken om het geluidsniveau te verlagen indien het te hoog is.

Als er geen afwijkende muziektoelating gegeven werd kan de politie wel puur auditief een overtreding voor nachtlawaai vaststellen.

Meldingen van geluidsoverlast bij eenmalige evenementen én buiten de kantooruren zijn dus zeker niet zinloos. Het heeft wel degelijk nut om bij overlast van een evenement de interventiepolitie te verwittigen (controle als organisator zelf meet of registreert + vaststellingen ivm nachtlawaai). De toegekomen oproepen en klachten bij politie over evenementen worden bovendien bijgehouden alsook doorgegeven aan de Dienst Toezicht Wonen, Bouwen en Milieu alsook aan de Milieudienst. Op die manier kan de Dienst Toezicht een controle inplannen op een volgend evenement door dezelfde organisator of op een evenement op dezelfde plaats. Bij het verlenen van een nieuwe muziektoelating door de Milieudienst kunnen extra bijzondere voorwaarden toegevoegd worden afhankelijk van de binnengekomen klachten bij een vorige editie.

Vraag 3

Evenementen vinden vooral 's avonds en 's nachts plaats waardoor we niet anders kunnen dan steekproefsgewijs werken. Systematisch controleren is qua personeelsbezetting niet mogelijk. Deze steekproefsgewijze plaats bezoeken worden weloverwogen ingepland: enerzijds controleren we een steekproef uit nieuwe evenementen en anderzijds concentreren we ons op hindergevoelige locaties of organisatoren die in het verleden al (veel) hinder hebben veroorzaakt. Deze laatste komen bovenaan de prioriteitenlijst van controles. U zult begrijpen dat evenementen die al jaren plaatsvinden zonder problemen of klachten niet bovenaan deze prioriteitenlijst belanden. Het personeel wordt met andere woorden zo efficiënt mogelijk ingezet.

En al is de pakkans niet gegarandeerd, de boetes na een positieve vaststelling zijn wel hoog.

We zijn ervan overtuigd dat de combinatie van sensibilisatie en informatie enerzijds en steekproeven anderzijds er (op termijn) voor zorgen dat de organisatoren zich zullen houden aan de opgelegde geluidsnormen.

Vraag 4

Sinds 2 jaar wordt er tijdens de Gentse Feesten op 4 pleinen gewerkt met administratieve controles. Hierbij wordt niet ter plaatse gegaan, maar worden de gegevens gecontroleerd op de computer. Op basis van deze digitale gegevens kan de Dienst Toezicht een PV uitschrijven bij overtredingen (zonder plaats bezoek).

Hoewel het onmogelijk zal zijn om op die manier te werken bij alle evenementen in de Stad Gent, het hele jaar door, wordt een uitbreiding van het werken met administratieve controles wel onderzocht.

Deze aanpak kost tijd en geld. Eerst en vooral heb je een meet- en registreersysteem met automatische doorsturing nodig. Een dergelijk systeem is duur (40.000 à 50.000 euro), zeker gezien de eigenlijke klasse 1 toestellen moeten zijn om de gegevens in functie van handhaving te kunnen gebruiken. Het is niet mogelijk voor elke organisator om zelf een dergelijke installatie te voorzien. We kunnen niet verwachten dat elke organisator hierin kan investeren.

Dergelijke installaties aankopen vanuit de Stad en ter beschikking stellen (al dan niet tegen een vergoeding) van organisatoren zouden we kunnen overwegen. Maar dan zijn we er nog niet. Deze installaties (wie ze ook betaalt) moeten juist geïnstalleerd en gekalibreerd worden, lees dus, met behulp van een ambtenaar. Zo niet zetten we de deur open voor misverstanden of zelfs voor misbruiken.

Momenteel is het niet mogelijk voor de Dienst Toezicht om - met de huidige personeelsbezetting – voor elk evenement dergelijke installatie te gaan installeren en kalibreren. De Dienst plant wel hierover meer informatie te verzamelen bij andere steden en gemeenten - o.a. op een infonetwerkmoment dat binnenkort georganiseerd wordt door de Provincie. De dienst zal zich ook informeren over de mogelijkheden om te werken met klasse 2 toestellen, meet- en registreertoestellen die we niet kunnen gebruiken in kader van handhaving, maar wel een psychologisch effect kunnen generen.
